Autor Guste Santini
Nedjelja, 03 Travanj 2022 18:44

Rekonstrukcija vlade je postala glavna tema. Ništa nije tako važno, kako nam to govore javna sredstva priopćavanja, kao rekonstrukcija nove vlade. Jasno je da ta i takva tvrdnja nije niti može biti točna. Albert Einstein je jednom kazao „Svijet koji smo stvorili danas kao rezultat našeg dosadašnjeg načina razmišljanja ima probleme koji ne mogu biti riješeni na način na koji smo razmišljali dok smo ih stvarali.“

Vlada Andreja Plenkovića upravlja Hrvatskom više od pet godina. Njegova je politika jasna i prepoznatljiva. Obećao je promijeniti HrvatskuÂ na bolje. Mnogi su povjerovali ali, na žalost, ništa od toga. Preuzeo je izvršnu vlast u vrijeme sedam debelih krava. To je bilo sjajno vrijeme za poduzimanje potrebnih reformi. Međutim, nije se ustrajalo na reformama već se je nastavilo poznatom politikom njegovih predšasnika (navedeno ne vrijedi za Jadranku Kosor i Zorana Milanovića čija je briga bila samo i jedino kako preživjeti) kako bi se zadržala vlast. Mora se kazati da je način kako to radi naš premijer Andrej Plenković poseban i osebujan. Siguran sam da je proveo potrebne reforme bio bi zabilježen kao naš najučinkovitiji premijer, možda čak – državnik. Možemo samo spekulirati kojom i kakvom bi retorikom obrazlagao hrvatskoj javnosti sam tijek i očekivane rezultate reforme. Da je tome tako vidljivo je iz uporne tvrdnje našeg premijera kako vodi optimalnu, kojoj sada dodaje, i sveobuhvatnu politiku. Zato, predlažem da razmislimo o izjavi jedinog i neponovljivog Einsteina pa da donesemo konačnu ocjenu o važnosti rekonstrukciji vlade.

Reforma i rekonstrukcija može značiti samo jedno – prilagođavanje rada vlade izmijenjenim ciljevima ili, što je isto, nezadovoljstvo zbog ne ostvarivanja postavljenih ciljeva. Postavlja se pitanje zašto mijenjati bilo koga u vladi koja radi optimalno i sveobuhvatno? Prema tome, ne radi se o rekonstrukciji već o nužnoj i nasušnoj potrebi promjene sastava vlade, kako bi se ostalo na vlasti. U demokratskim zemljama prisutna kompromitacija (koja je teško zamisliva u demokratskim i razvijenim zemljama) rezultirala bi novim izborima i odustajanje političkih sudionika tih i takvih događaja od političke karijere. Nedavni Â austrijski primjer jasno pokazuje i dokazuje kakva su pravila igre u demokratskim zemljama. Â Međutim, mi smo dio balkanske krčme pa je sve moguće što jasno svjedoče brojne ankete u kojima HDZ na čelu s premijerom Andrejom Plenkovićem uvjerljivo pobjeđuje na eventualnim prijevremenim izborima. Vjerojatno naš premijer Andrej Plenković razmišlja o izvanrednim izborima. To tim više što podijeljeni SDP ima grdnih problema u svojim redovima što bi moglo, u slučaju prijevremenih parlamentarnih izbora, rezultirati smanjenjem broja saborskih zastupnika. Stranka Možemo! još uvijek ima orijentacionih problema („dječjih bolesti“)u snalaženju. Ipak, njegovi predstavnici šalju sve jasnije poruke za kakvu se Hrvatsku zalažu. Vodeći političari stranke Možemo! tek će, ukoliko izvrše potrebneÂ analize, zaključiti kako moraju imati jasnu viziju i „vladu u sjeni“ koja bi operacionalizirala njihovu viziju pretočenu u jasne i građanima razumljive i prihvatljive ciljeve. Objektivno: ako premijer Andrej Plenković ima kadrovskih problema što tek kazati za ostale opozicijske stranke? Ovako imamo priču u javnom prostoru bez sadržaja koju očito i uporno podržavaju javna sredstva priopćavanja.